

QUINZENARIO AUTONOMISTA

ANY I.

GRANOLLERS 15 ABRIL DE 1905

NÚM. 4.

La redacció no respón dels treballs firmats.

Los originals no 's retornan.

Redacció y Administració

PLASSA PERPINYÀ, 14

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre. . . . . 0'75 ptas.
Número solt . . . . . 0'15 »

Essent nacionalista l' acció que en el nostre poble realisa la Unió, tenen el dret y el dever de cooperarhi tots el catalans moguts per las aspiracions del Nacionalisme, qualsevulga que sia llur pensar y sentir en materias relligiosas, política's y socials.—(Declaració de la VII Assamblea de la Unió Catalanista.)

Democracia, demagogia Y ABSOLUTISME

De *demócratas* ó sigui partidaris d' un govern popular, alguns se tornau *demagogos* envejosos de dominar en un bando ó partit popular, y molts, volgient apurar la última gota de la democracia, se transforman en *absolutistas* rabiosos que prompte degeneran en dèspotas, intolerans y fanàtics. Y es que la ignorancia per una part y las prédicas excitants y mal intencionadas per altre conduheixen á n' aquets *demócratas enragé*, á un estat anormal y deplorable, á una mena de radicalisme epilèptic que 'ls fa veurer sombras reaccionarias per tot arreu; que 'ls infiltra un odi furiós, terrible á tot alló que mes ó menos te apariencias de capital, de rel·ligió ó d' aristocracia. Aquest sectarisme funest, aquesta malaltia social que ha invadit, per desgracia, una part de nostra estimada Catalunya, gracias á uns quants vividors d' ofici, es una de las mercaderias importadas de *allende* que debém combàttrer ab energia tots los que trevallém pel benestar y engrandiment de la nostra Patria. Els que militém ab fé y perseverancia en las filas del Nacionalisme, els autonomistas de totas menas que estém fermament persuadits de la necessitat d' un sistema federatiu, com á base del renaixement moral y material del nostre poble, de-

bém units, en el cas present, actuar de bons cirurjians pera extirpar de soca arrel aquet nou epitelioma, aquesta lla-ga cancerosa que destrueix naturalesas robustas y ataca sens distinció tota classe de temperaments.

¿Quinas eynas necessitem pera dedicarnos á tan importants y saludables operacions? ¿quinas ens fan falta pera extingir aquesta plaga social? La persuació, la conferencia, el meeting, el periódich. Aquestas eynas ens servirán al mateix temps de midas profilácticas pera evitar novas invasions y localisar la mala!tia. Aquestas midas aplicadas ab eficacia, bastarán pera destruir paulatinament tan terrible enfermetat.

Nosaltres hem de demostrar á tots els catalans y á la societat en general, que dintre 'l catalanisme hi regna la democracia mes completa, hi militan els *demócratas* mes accentuats y convensuts, pero no hi regnan ni poden regnarhi la demagogia, ni l' absolutisme. Nosaltres no aspirém á dominar en cap facció popular, ni monopolisar el poder en detriment dels altres estaments socials.

Hi han catalanistas radicalissims en materias rel·ligiosas y politicas, hi han catalanistas republicans, socialistas, ateos, que trevallen pera la consecució de la autonomia de Catalunya, amigablement al costat de catalanistas monárquichs y d' ideas ben rel·ligiosas. Aquest fenomen indica clarament que el catalanisme sab fer distinció entre las ideas de patria y de relligió, aquest fenomen

indica que 'l catalanisme, democrátich, es tolerant ab las ideas particulars del individuo; y indica també que no ha sigut infectat per aquesta epidemia virulenta. Si n' hi ha algún que 's titula catalanista y á l' hora es demagogo ó dèspota, aquet no es tal catalanista, aquet es un malalt atacat de la malaltia regnant, malalt que deu posarse en curació y fer los possibles pera aconseguirla valguentse dels medis indicats.

Debém fer present á n' els *avensats* á la moderna, obsessionats per una falsa y mal entesa democracia que es completament incompatible ab el progrés, la llibertat y la civilisació, la intolerancia que demostran en tots los seus actes, la mala fe y falta de respecte ab que tractan las ideas dels altres; encare que aquestas els hi donguin color d' adversaris politichs, relligiosos y socials. De la mateixa manera que no es mes que un ilús, un fanàtic y un ignorant aquell que 's demostra partidari del absolutisme y ataca á la llibertat, al radicalisme y á la democracia, perque la seva escasa y migrada intel·ligencia no pot capir que hagi de respectar y admétrer aquestas ideas, que son contrárias á la malaltia que l' ha invadit y 'l domina.

M. A.

